

ZÁKLADNÍ TECHNIKY REEDUKACE DYSLEXIE

Metoda obtahování

- vhodná pro počáteční stádium reedukace u těžkých případů dyslexie i dysgrafie.
- když nefunguje zraková ani sluchová analýza, použijeme jako hlavní vodičko hmat a pohyb.
- žák si vymyslí *slovo, které by sám nenapsal ani nepřečetl*, napíšeme je *velkými písmeny na list papíru*. Žák slovo *obtahuje prstem* a každé písmeno vysloví, což opakujeme tak dlouho, dokud slovo nezvládne pohybově. Pak předlohu *zakryjeme* a pokračujeme se zavřenýma očima, pak žák píše *načisto*.
- netolerujeme chyby, chválíme,
- možno použít i při *výuce cizích jazyků*.

Metoda Fernaldové

- metoda je vhodná pro děti s dobrou strategií ve čtení, ale jejichž čtení je pomalé. Je vhodná i pro dospělé,
- dítěti určíme *text asi o 10 řádcích*, dítě musí text jen letmo přelétnout zrakem a *podtrhat si nesnadná slova*, stejný krok udělá i *po druhé* (podtrhne si stejná slova nebo i jiná), až skončí, přečte si podtržená slova, *až po této přípravě čte dítě daný text*,
- z letmého čtení dítě text už trošku zná, nemusí se bát obtížných slov a čte s větší sebedůvěrou,
- za 2-3 měsíce denního cvičení přináší metoda velké zlepšení v plynulosti i rychlosti čtení.

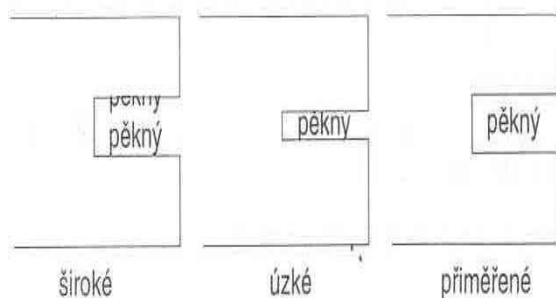
Metoda postřehování

- využívá se při inverzích ve čtení,
- žákovi na chvíli *ukážeme slabiku, slovo či skupinu slov* a žák musí text přečíst, využíváme barevnosti,
- nároky postupně zvyšujeme (od jednoslabičných slov k vícetřídílným, atd.),
- *procvičujeme pomocí kartiček*, na kterých máme příslušný text natištěný,
- tím, že dítě čte text již předem procvičovaný postřehováním, se zvýší kvalita i rychlost čtení.

Čtení se záložkou-okénkem

- *metoda velmi rozšířená a účinná zejména u mladších dětí*,
- záložky musí odpovídat velikosti písma, *záložkou pohybuje ten, kdo s dítětem pracuje*, ne dítě samo, rychlost pohybu záložky musí být přizpůsobena rychlosti čtení žáka, náročný proces, při kterém nesmíme zapomenout na relaxaci,
- účelem je cvičit *správné pohyby oka po řádku a odstraňovat tak dvojí čtení*,
- v destičce papíru je na jednom okraji vystřižené „okénko“ asi 4 cm dlouhé v šířce odpovídající písmu, okénko využíváme ***dvójím způsobem***:
 - **text postupně odkrýváme** - ukazujeme začátek slova, pak celé slovo (zabraňujeme hádání),
 - **text postupně zakrýváme** – dítě má před sebou nejprve celý řádek, který okénkem postupně zakrýváme (tlačíme dítě

dopředu), zvyšuje rychlost a plynulost čtení.

- děti s dyslexií bývají často neurotizované, mají ze čtení obavy, tím, že je čtení podpořeno hlasitým čtením učitele, získává dítě zpětnou vazbu a *odbourává strach*,
- tato technika je založena na *psychologických principech*, je určena pro starší děti, které mají za úkol sledovat čtení dospělého a najít v něm záměrné chyby.

Čtení v duetu

- čteme *společně s dítětem neprocvičený text*, a sice tak, že rychlost přizpůsobujeme možnostem dítěte,
- čteme výrazně, zřetelně, se správnou intonací,
- *dítě vyrovnává své tempo s naším a snaží se přizpůsobit*,
- své špatné čtení při tomto způsobu nácviku neslyší a snadněji se vzdává svých špatných čtenářských návyků.

Metoda vyhledávání chyb

- čteme *text* a žák sleduje naše čtení, *dopouštíme se ve čtení těch chyb, které se vyskytují ve čtení žáka*, úkolem žáka je opravovat naše chyby,
- dítěti můžeme předložit chybně napsaný text k opravě.

Metoda dublového čtení

- používá se u žáků, kteří čtou nepřesně, domýšlejí koncovky slov a často chybují,
- *žák čte hlasitě daný text o slovo zpět za hlasitým čtením pedagoga (rodiče)*,

Nácvik krátkých a dlouhých samohlásek

- některé děti nejsou schopné reprodukovat rytmizované struktury, zvláště zvukové,
- k nápravě se využívá *bzučáku*,
- dítěti se předřikávají slova s výraznou výslovností délek a jejich rytmus se přitom zmáčknutím tlačítka a bzučáku přehraje, žák slova opakuje a snaží se napodobit rytmus bzučáku, jestliže se dítěti reprodukce nedaří, vyslovujeme slova s ním a vedeme mu ruku při mačkání na bzučák, cvičení opakujeme, dokud není dítě schopno rytmus reprodukovat bez naší pomoci,
- v další fázi dítě zapisuje *tečkami a čárkami* rytmizované zvuky, slova, která mu předřikáváme a která po nás opakuje nebo která říká samo,
- nemáme-li k dispozici bzučák, hlásky se *vytleskávají*.